

Kerstmis 2020

Beminde medegelovigen, God heeft geen lockdown zoals wij. God is misschien wel enig, maar Hij is niet alleen, want wij zijn bij Hem. Wij bidden tot Hem, wij loven Hem en in ons gebed nemen we aandacht voor anderen mee, voor hen die ziek zijn, voor hen die alleen zijn, voor hen die zich buitengesloten voelen. En als we het afgelopen jaar rondkijken dan zijn er nogal wat mensen, nogal wat groepen die zich buitengesloten en alleen gelaten voelen.

Om te beginnen natuurlijk zij die corona hebben gekregen, die alleen en geïsoleerd thuis zitten of in een ziekenhuiskamer liggen of op de IC, in coma gebracht, zich niet eens bewust van wat er allemaal gaande is. Zo alleen kun je zijn. Maar ook degenen rondom hen: komt mijn dierbare er wel doorheen? Ook zij voelen zich vaak alleen, buitengesloten.

En dan nog al die mensen die zich alleen voelen omdat hun iets afgenomen lijkt: winkels die moeten sluiten, horeca die verplicht dicht moet, ook die voelen zich vaak buitengesloten. Waarom mag ik mijn brood niet verdienen? Waarom mogen we niet wat gezelligheid hebben, niet een feestje bouwen met elkaar? Ook zij voelen zich door maatregelen buitengesloten en alleen gezet.

En dan kunnen we nog kijken naar hen die in de zorg of in het onderwijs of bij de politie werken, de zogenaamde essentiële beroepen, aanvankelijk toegejuicht, maar nu, in de tweede golf, opzij gezet, soms zelfs uitgescholden of bedreigd, alleen zullen zij zich voelen.

En dan hebben we al die mensen waar ik het in de inleiding al even over had: zij die altijd al bij de alleengelatenen horen: zij die vluchteling zijn, zij die dakloos zijn, zij die lijden onder honger of ellende, dichtbij of ver weg, de oudere, ergens alleen op een kamer, de zieke ergens alleen thuis, misschien niet in de wetenschap wat er allemaal speelt rondom corona maar wel alleen. Van die mensen die als je ze belt, blij en opgelucht zijn iemand aan de lijn te hebben, ookal duurt het minstens vijf minuten voor je duidelijk krijgt wie ze dan aan de lijn hebben en dan is de opluchting nog groter om te horen dat het iemand van de parochie is, een medelovige, een pastor. Op die wijze kunnen we wat doen aan het alleen zijn. Maar die opdracht moet wel ergens vandaan komen. En daarvoor kijk ik met u toch nog even terug naar dat kerstverhaal, wat daar omheen gebeurt.

In het kerstverhaal gisteren hoorden we ook over mensen die alleen zijn, Jozef, die alleen in het midden van de nacht een bericht heeft gekregen van een engel dat hij toch maar met Maria, die in verwachting was, mee moest gaan. Maria, die geen man bekende, maar te horen had gekregen van een engel dat ze in verwachting zou raken. Herders, de uitgestoten van die tijd, die ergens op een veld, misschien dan wel met twee of drie samen, maar toch alleen zijn, buiten de maatschappij. Die drie komen we langzaam maar zeker in dat kerstverhaal tegen. En als ze elkaar daar dan tegenkomen, dan zou je zeggen, dan is er geen alleen meer. En dat alleen is er dan niet meer omdat er iets gebeurd is, niet alleen dat ze samen zijn gekomen, maar juist omdat ze iets te delen hebben. Wat ze te delen

hebben is wonderlijk en tegelijk heel eenvoudig. Er is iets met hen gebeurd, iets wat de diepere lagen van het leven betekenis geeft. Alle drie hebben ze een engel ontmoet en daarmee contact gehad met God, een boodschap gekregen van God, Jozef in zijn droom, Maria, toen Gabriël kwam om te zeggen dat ze zwanger was en de herders toen de engel aankondigde dat er een redder geboren was. Dat verbindt hen, maakt dat zij niet meer alleen zijn. En niet alleen omdat ze daar in die stal bij elkaar zijn, maar vooral ook omdat God met hen is en zij met God zijn.

En dan is daar in hun midden dat Kind dat geboren is, Licht voor de wereld. Of, zoals de herders het gehoord hebben van de engel: een Redder is u geboren, en ge zult Hem vinden liggend in een kribbe, in een stal, in doeken gewikkeld. Een Redder. Op het moment dat ze dat vertellen tegen Maria moet Maria gedacht hebben van: o ja, zo is het, want de engel zei tegen mij: gij moet hem Jezus noemen, Jezus, God redt.

God redt, een activiteit van Jezus uit, van God uit voor ons, die nu plaats vindt. God redt, maar die ook toekomst in zich heeft: God redt ook straks en morgen. God redt dat Kind van licht in ons midden en in het midden van die kring, in de kerststal is hoop, hoop tegen alle wanhoop en verdrukking in, hoop tegen alle eenzaamheid en alleen-zijn in, hoop die aan ons allen gegeven wordt met Kerstmis, hoop die we mee mogen uitdragen als ook wij die engel zien of horen die tegen ons zegt: heden is u een Redder geboren. Hoop die we mee mogen nemen naar huis. Die we uit mogen delen onder alle mensen die we tegenkomen, in kleine kring, of die we spreken via de telefoon, vandaag, morgen, alle dagen die ons dit jaar en het komend jaar gaan volgen, God redt, Jezus is met ons, steeds opnieuw. Laat dat Kerstmis zijn.

Ik wens u, mede namens het pastoraal team, van harte toe. Zalig Kerstmis.

Henry Vermeulen, diaken